05/12/24 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି “ବାପଦାଦା” ମଧୁବନ

“ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମକୁ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି ତା’ ଉପରେ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କର, ଜ୍ଞାନର ମନ୍ଥନ ଦ୍□ାରା ହିଁ ଅମୃତ ବାହାରିବ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ମାଲାମାଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଭରପୁର ହେବାର ସାଧନ କ’ଣ?

ଉତ୍ତର:- ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ । ଯେତେ ଯେତେ ଏହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗରେ ତୁମେମାନେ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନକୁ ଜୀବନରେ ଧାରଣ କରୁଛ ସେତେ ମାଲାମାଲ୍ ହେଉଛ । ବର୍ତ୍ତମାନର ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ସେଠାରେ ହୀରା ନୀଳାରେ ପରିଣତ ହୋଇଯିବ । ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନକୁ ଧାରଣ କରିବ, ମୁଖରୁ କେବଳ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ହିଁ ବାହାରିବ, ଜ୍ଞାନରତ୍ନ ହିଁ ଶୁଣିବ ଏବଂ ଶୁଣାଇବ, ସେତେବେଳେ ଚେହେରା ହର୍ଷିତ ରହିବ ଏବଂ ହର୍ଷିତ ଚେହେରା ଦ୍□ାରା ହିଁ ବାବାଙ୍କର ନାମ ବିଖ୍ୟାତ ହେବ । ତେଣୁ ଆସୁରୀ ଅବଗୁଣଗୁଡିକ ବାହାରିଗଲେ ଯାଇ ମାଲାମାଲ୍ ହୋଇପାରିବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ଭକ୍ତି ବିଷୟରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏ କଥା ତ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଭକ୍ତି ନାହିଁ କି ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ମିଳେ ନାହିଁ । କୃଷ୍ଣ ନା ଭକ୍ତି କରନ୍ତି, ନା ଜ୍ଞାନର ମୁରଲୀ ବଜାନ୍ତି । ମୁରଲୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନ ଦେବା । ଗାୟନ ଅଛି ନା ମୁରଲୀ ମେଁ ଯାଦୁ । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କୌଣସି ଯାଦୁ ଥିବ ନା । କେବଳ ମୁରଲୀ (ବଂଶୀ) ବଜାଇବା ଏହା ତ ସାଧାରଣ କଥା । ଫକୀରମାନେ ମଧ୍ୟ ମୁରଲୀ ବଜାଇଥା’ନ୍ତି । ଏଥିରେ ତ ଜ୍ଞାନର ଯାଦୁ ରହିଛି । ଅଜ୍ଞାନକୁ ଯାଦୁ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି କୃଷ୍ଣ ମୁରଲୀ ବଜାଉଥିଲେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କର ବହୁତ ମହିମା କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କୃଷ୍ଣ ତ ଦେବତା ଥିଲେ । ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା, ଦେବତାରୁ ମନୁଷ୍ୟ, ଏହା କଳ୍ପ କଳ୍ପ ହୋଇ ଚାଲିଛି । ଦୈବୀ ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ହେଉଛି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ହିଁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସମ୍ପତ୍ତି ଅଟେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଭକ୍ତି ନ ଥାଏ । ଦେବତାମାନେ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଭକ୍ତି ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବିକାରୀ, ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବିକାରୀ କୁହାଯାଏ । ଦେବତାମାନଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିକୁ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ କୁହାଯାଏ । ଏବେ ତୁମେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛ । ଦେବତାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପୁଣି ଏହି ଜ୍ଞାନ ରହିବ ନାହିଁ । ଦେବତାମାନେ ସଦ୍‌ଗତିରେ ଥା’ନ୍ତି, ଯେଉଁ ଆତ୍ମାମାନେ ଦୁର୍ଗତିରେ ଥାଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ହିଁ ଦୈବୀଗୁଣ ଆସିଥାଏ । ଜ୍ଞାନର ଧାରଣା କରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଚାଲି ଚଳଣି ଦେବତା ସଦୃଶ ହୋଇଥାଏ । କମ୍ ଜ୍ଞାନ ଧାରଣା କରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଚଳଣି ମିକ୍ସ (ମିଶ୍ରିତ) ହୋଇଥାଏ । ଏହାକୁ ଆସୁରୀ ଚଳଣି ତ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଧାରଣା ନ ହେଲେ ମୋର ସନ୍ତାନ ବୋଲି କିପରି କହିବେ । ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ତେଣୁ ବାବା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କିପରି ଜାଣିବେ । କେତେ ଖରାପ ଖରାପ ଗାଳି ବାବାଙ୍କୁ ଦେଉଛନ୍ତି । ଭଗବାନଙ୍କୁ ଗାଳି ଦେବା କେତେ ଖରାପ କଥା । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୁଅନ୍ତି ତା’ପରେ ଗାଳି ଦେବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ । ତେଣୁ ଏହି ଜ୍ଞାନର ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରି ଜ୍ଞାନରେ ଉନ୍ନତି ଆଣିଥାନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି, ତା ଉପରେ ନିଜର ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବା ଦ୍□ାରା ଅମୃତ ବାହାରିବ । ଯଦି ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ ନ ହେବ ତେବେ କ’ଣ ମନ୍ଥନ ହେବ? ଆସୁରୀ ବିଚାର ମନ୍ଥନ କରିବା ଦ୍□ାରା କାଦୁଅ ହିଁ ବାହାରିଥାଏ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଈଶ୍□ରୀୟ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଅଟ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, ବାବା ଆମକୁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଦେବତାମାନେ ତ ପଢାଇବେ ନାହିଁ । ଦେବତାମାନଙ୍କୁ କେବେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ନିଜକୁ ପଚାରିବା ଉଚିତ୍, ମୋ ଭିତରେ ସମସ୍ତ ଦୈବୀଗୁଣ ରହିଛି? ଯଦି ଆସୁରୀ ଗୁଣ ଅଛି ତେବେ ତାକୁ ବାହାର କରିଦେବା ଉଚିତ୍, ତେବେ ଯାଇ ଦେବତା ହୋଇପାରିବ ।

ଏବେ ତୁମେମାନେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗରେ ଅଛ । ତୁମେମାନେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେଉଛ ତେଣୁ ବାତାବରଣ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଖରାପ କଥା ମୁଖରୁ ବାହାର କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ନଚେତ୍ କୁହାଯିବ ଇଏ କମ ପଦ ପାଇବେ । ବାତାବରଣରୁ ତୁରନ୍ତ ଜଣା ପଡିଯାଇଥାଏ । ସେମାନେ ମୁଖରୁ ଦୁଃଖଦାୟକ ବଚନ ହିଁ ବାହାର କରିଥା’ନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ନାମକୁ ଉଚ୍ଚ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମର ମୁଖ ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ରହିବା ଉଚିତ୍, ମୁଖରୁ ସର୍ବଦା ରତ୍ନ ହିଁ ବାହାରିବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ କେତେ ହର୍ଷିତମୁଖ ଅଟନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନକୁ ଧାରଣ କରିଥିଲେ । ମୁଖରୁ ଏହି ରତ୍ନ ହିଁ ବାହାର କରିଥିଲେ । ରତ୍ନ ହିଁ ଶୁଣୁଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଉଥିଲେ । ତେଣୁ କେତେ ଖୁସି ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ନେଉଛ ତାହା ପୁଣି ବାସ୍ତବରେ ହୀରା-ନୀଳା ହୋଇଯିବ । ୯ ରତ୍ନର ମାଳା କୌଣସି ହୀରା-ନୀଳାରୁ କମ୍ ନୁହେଁ, ଏହା ଚୈତନ୍ୟ ରତ୍ନମାନଙ୍କର ମାଳା ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପୁଣି ସ୍ଥୁଳ ରତ୍ନ ପଥର ଭାବି ମୁଦି ତିଆରି କରି ପିନ୍ଧୁଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ମାଳା ଏହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ହେଉଛି । ଏହି ରତ୍ନ ହିଁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ମାଲାମାଲ କରି ଦେଉଛି, ଯାହାକୁ କେହି ଲୁଟି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ପିନ୍ଧିଲେ ତୁରନ୍ତ କେହି

ଲୁଟି ନେଇଯିବେ । ତେଣୁ ନିଜକୁ ବହୁତ-ବହୁତ ବୁଦ୍ଧିବାନ୍ କରିବାକୁ ହେବ । ଆସୁରୀ ଗୁଣକୁ ବାହାର କରିବାକୁ ପଡିବ । ଆସୁରୀ ଗୁଣଧାରୀଙ୍କର ଚେହେରା ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହୋଇଥାଏ । କ୍ରୋଧରେ ତ ଲାଲ ତମ୍ବା ସଦୃଶ ହୋଇଯା'ନ୍ତି । କାମ ବିକାରରେ ବଶୀଭୂତ ଆତ୍ମାର ମୁଖ ଏକଦମ୍ କଳା ହୋଇଯାଏ । କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କଳା ଦେଖାଉଛନ୍ତି ନା । ବିକାର ଯୋଗୁଁ ହିଁ ଗୋରାରୁ ଶ୍ୟାମଳ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ତୁମେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାର ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ପାଠପଢା ଦ୍□ାରା ଆମେ ବହୁତ ଧନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା । ତୁମେମାନେ ଶୁଣିଥିବ, ରାଣୀ ଭିକ୍ଟୋରିଆଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରଥମରୁ ବହୁତ ଗରୀବ ଥିଲେ । ଦୀପ ଜାଳି ପାଠ ପଢୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେହି ପାଠପଢା କ'ଣ କୌଣସି ରତ୍ନ ଅଟେ କି? ପାଠପଢି ପୂରା ପଦବୀ ପାଇଥା'ନ୍ତି ତେବେ ପାଠ କାମରେ ଆସିଲା, ପଇସା ନୁହେଁ । ପାଠପଢା ହିଁ ଧନ ଅଟେ । ତାହା ବିନାଶୀ, ଏହା ଅବିନାଶୀ ଧନ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁଛ - ବାବା ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଇ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ତ ଧନ ରୋଜଗାର କରିବା ପାଇଁ ପାଠ ପଢିବେ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତ ବର୍ତ୍ତମାନର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଅନୁସାରେ ଅସରନ୍ତି ଧନ ମିଳିଥାଏ । ସେହି ଧନ ଅବିନାଶୀ ହୋଇଯାଏ । ଦେବତାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ବହୁତ ଧନ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ବାମମାର୍ଗ ଅର୍ଥାତ୍ ରାବଣ ରାଜ୍ୟକୁ ଆସିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ କେତେ ଧନ ରହିଥିଲା । କେତେ ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରିଥିଲେ । ପୁଣି ପରେ ମୁସଲମାନମାନେ ଲୁଟି ନେଲେ । କେତେ ଧନବାନ୍ ଥିଲେ । ଆଜିକାଲିର ପାଠପଢା ଦ୍□ାରା ଏତେ ଧନବାନ୍ କେହି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତେବେ ଦେଖ ଏହି ପାଠପଢା ଦ୍□ାରା ମନୁଷ୍ୟ କ'ଣରୁ କ'ଣ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି! ଗରୀବରୁ ସାହୁକାର ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ଦେଖ ଭାରତ କେତେ ଗରୀବ ହୋଇଯାଇଛି! ଯେଉଁମାନେ ନାମ ମାତ୍ର ସାହୁକାର ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ତ ଫୁରସତ ହିଁ ନାହିଁ । ନିଜର ଧନ ଏବଂ ପଦବୀର କେତେ ଅହଂକାର ରହୁଛି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଅହଂକାର ଆଦି ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବା ଉଚିତ୍ । ଆମେ ଆତ୍ମା ଅଟୁ, ଆତ୍ମା ପାଖରେ ଧନ-ଦୌଲତ, ହୀରା-ନୀଳା ଆଦି କିଛି ନ ଥାଏ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମିଠା ପିଲାମାନେ, ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ତ୍ୟାଗ କର । ଆତ୍ମା ଶରୀର ଛାଡିଲେ ସାହୁକାରୀ ଆଦି ସବୁ ଶେଷ ହୋଇଯାଏ । ପୁଣି ତା'ପରେ ମୂଳରୁ ପାଠ ପଢିବେ, ଧନ ରୋଜଗାର କରିବେ, ତେବେ ଯାଇ ଧନବାନ୍ ହେବେ, ନଚେତ୍ ଯଦି ଦାନ-ପୁଣ୍ୟ ବହୁତ କରିଥିବେ, ତାହେଲେ ମଧ୍ୟ ସାହୁକାର ଘରେ ଜନ୍ମ ନେବେ । ଏପରି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ ଯେ - ଏହା ପୂର୍ବ କର୍ମର ଫଳ ଅଟେ । ଯଦି କେହି ଜ୍ଞାନର ଦାନ ଦେଇଛନ୍ତି ଅଥବା କଲେଜ କିମ୍ବା ଧର୍ମଶାଳା ଆଦି ତିଆରି କରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତାର ଫଳ ଅଳ୍ପକାଳ ପାଇଁ ହିଁ ମିଳୁଛି । ଏହି ଦାନ-ପୁଣ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ହିଁ କରାଯାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ କରାଯାଏ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଭଲ କର୍ମ ହିଁ ହୋଇଥାଏ, କାହିଁକି ନା ବର୍ତ୍ତମାନର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଅନୁସାରେ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ସେଠାରେ କୌଣସି କର୍ମ ବିକର୍ମ ହେବ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ରାବଣ ହିଁ ନାହିଁ । ବିକାରର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ଦ୍□ାରା ବିକାରୀ କର୍ମ ହୋଇଯାଏ । ବିକାର ଦ୍□ାରା ବିକର୍ମ ହୋଇଥାଏ । ସ୍□ର୍ଗରେ କୌଣସି ବିକର୍ମ ହୁଏ ନାହିଁ । ତେବେ ସବୁର ଆଧାର ହେଉଛି କର୍ମ । ଏହି ମାୟା ରାବଣ ଅବଗୁଣୀ କରିଦେଉଛି । ବାବା ଆସି ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ କରାଉଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ରାମବଂଶୀ ଓ ରାବଣ ବଂଶୀଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲୁଛି । ତୁମେ ରାମଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ, କେତେ ଭଲ-ଭଲ ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ ମାୟାଠାରୁ ହାରିଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା ନାମ କହୁନାହାଁନ୍ତି, ତଥାପି ମଧ୍ୟ ଭରସା ରଖୁଛନ୍ତି । ଅଧମରୁ ଅଧମଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ବାବାଙ୍କୁ ସାରା ବିଶ୍□ର ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ହେବ । ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ସମସ୍ତେ ଅଧମ ଗତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ବାବା ତ ବଞ୍ଚିବା ଓ ବଞ୍ଚାଇବାର ଉପାୟ ପ୍ରତ୍ୟହ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତଥାପି ବି ତଳକୁ ଖସିଯାଉଛନ୍ତି ଯାହା ଫଳରେ ଅଧମରୁ ଅଧମ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ସେମାନେ ପୁଣି ଉପରକୁ ଉଠି ପାରିବେ ନାହିଁ । ସେହି ଅଧମପଣିଆ ଭିତରେ ଭିତରେ ଖାଇ ଚାଲୁଥିବ । ଯେପରି କହିଥା'ନ୍ତି ଶେଷ ସମୟରେ ଯିଏ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ସ୍ମରଣ କରେ... ତାଙ୍କର ସେହି ଅଧମପଣିଆ ହିଁ ସ୍ମୃତିରେ ରହିଥାଏ ।

ତେବେ ବାବା ବସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି - କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଶୁଣୁଛ, ସୃଷ୍ଟିର ଚକ୍ର କିପରି ଘୂରୁଛି, ଏ କଥା ଜୀବଜନ୍ତୁ ତ ଜାଣିବେ ନାହିଁ ନା । ତୁମେମାନେ ହିଁ ଶୁଣୁଛ ଏବଂ ବୁଝୁଛ । ମନୁଷ୍ୟ ତ ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ମଧ୍ୟ ନାକ-କାନ ଆଦି ସବୁ ଅଛି, ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ନା । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଦୈବୀଗୁଣ ଥିଲା, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଦେବତା କୁହାଯାଉଛି । ତେବେ ସେମାନେ ଏହିପରି ଦେବତା କିପରି ହେଉଛନ୍ତି ପୁଣି କିପରି ତଳକୁ ଖସୁଛନ୍ତି, ଏହି ଚକ୍ର ବିଷୟରେ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣୁଛ । ଯିଏ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବେ, ତାଙ୍କର ହିଁ ଧାରଣା ହେବ । ଯିଏ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରୁନାହାଁନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ନିର୍ବୋଧ ବୋଲି କୁହାଯିବ । ଯିଏ ମୁରଲୀ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ ଚାଲୁଛି ଯେ, ଏହି ବିଷୟରେ ଏହି-ଏହି କଥା ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଆଶା ରଖାଯାଏ, ଯଦିବା ଏବେ ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ଆଗକୁ ଗଲେ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଝିବେ । ଆଶା ରଖିବା ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସେବାର ସଉକ ରହିବା, ତେଣୁ ଏଥିରେ ଥକିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯଦି କେହି ଉପରକୁ ଉଠି ପୁଣି ଅଧମ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ପୁଣି ଯଦି ଆସୁଛନ୍ତି ତେବେ ସ୍ନେହରେ ତାଙ୍କୁ ବସାଇବ ନା, ନା ତାଙ୍କୁ ଚାଲିଯିବାକୁ କହିବ! ତାଙ୍କର ହାଲଚାଲ ପଚାରିବାକୁ ପଡିବ - ଏତେ ଦିନ କେଉଁଠି ରହିଲ, କାହିଁକି ଆସିଲ ନାହିଁ? ତେବେ କହିବେ, ମାୟା ଠାରୁ ହାରିଗଲି । ଏକଥା ତ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ, ଜ୍ଞାନ ବହୁତ ଭଲ । ସ୍ମୃତି ତ ରହୁଛି ନା । ଭକ୍ତିରେ ତ ହାରଜିତ୍ର କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ଏହା ହେଲା ଜ୍ଞାନ, ଏହାକୁ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମେମାନେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ନ ହୋଇଛ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବତା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ, ବୌଦ୍ଧି, ପାରସୀ ଧର୍ମମାନଙ୍କରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଥାନ୍ତି କି? ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କର ସନ୍ତାନ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହିଁ ହେବେ । ଏ କଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ବୁଝୁଛ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, ଅଲଫକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଅଲଫକୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍□ାରା ବେ (ବାଦଶାହୀ) ମିଳିଥାଏ । ଯେତେବେଳେ କେହି ଦେଖା

ହେଉଛନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କୁ କୁହ ଅଲଫ୍ (ଆଲ୍ଲା)ଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଅଲଫ୍ଙ୍କୁ ହିଁ ଉଚ୍ଚ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଅଙ୍ଗୁଳିରେ ଅଲଫ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଈଶ୍□ରଙ୍କ ଆଡକୁ ଇଙ୍ଗିତ କରନ୍ତି । ସିଧା ସିଧା ଉପରେ ହିଁ ଅଲଫ୍ ରହିଛନ୍ତି । ଅଲଫ୍ଙ୍କୁ ଏକ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଭଗବାନ କେବଳ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ବାକି ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ଅଲଫ୍ କୁହାଯାଏ । ବାବା ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି, ନିଜର ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ କେତେ ଖୁସିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା ଆମର କେତେ ସେବା କରୁଛନ୍ତି, ବିଶ୍□ର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସିଏ ସେହି ପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ଆସୁନାହାଁନ୍ତି । ପବିତ୍ର ଦୁନିଆରେ କେହି ହେଲେ ତାଙ୍କୁ ଡାକୁ ନାହାଁନ୍ତି । ପତିତ ଦୁନିଆରେ ହିଁ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି । ସିଏ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ଆସି କ'ଣ କରିବେ । ତାଙ୍କର ନାମ ହିଁ ହେଉଛି ପତିତ ପାବନ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ କରିବା ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ତାଙ୍କର ନାମ ହିଁ ଶିବ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶାଳଗ୍ରାମ କୁହାଯାଏ । ଉଭୟଙ୍କର ପୂଜା ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ଯିଏ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ କିଛି ହେଲେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି, ବାସ୍ ପୂଜା କରିବାର ଏକ ନୀତି-ପ୍ରଥା କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଦେବୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ୍ ହୀରା-ମୋତିର ମହଲ ଆଦି ତିଆରି କରି ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତ ମାଟିର ଲିଙ୍ଗ ତିଆରି କରି ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି ପୁଣି ଭାଙ୍ଗିଦେଉଛନ୍ତି । ମୂର୍ତ୍ତି ତିଆରି କରିବାକୁ ପରିଶ୍ରମ ଲାଗୁନାହିଁ । ଦେବୀମାନଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତି ତିଆରି କରିବାରେ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ତାଙ୍କର ଅର୍ଥାତ୍ ଶିବଙ୍କର ପୂଜା କରିବାରେ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡେ ନାହିଁ, ଶିବଲିଙ୍ଗ ମାଗଣାରେ ମିଳିଯାଉଛି ପଥର ପାଣିରେ ଘସି ହୋଇ ହୋଇ ଗୋଲ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ପୂରା ଅଣ୍ଡାକାର ହୋଇଯାଏ । କହନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ଅଣ୍ଡା ସଦୃଶ, ଯିଏକି ବ୍ରହ୍ମତତ୍ତ୍□ରେ ନିବାସ କରିଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ତାକୁ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେମାନେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଏବଂ ବିଶ୍□ର ମଧ୍ୟ ମାଲିକ ହେଉଛ ।

ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ କେବଳ ବାବାଙ୍କ ବିଷୟରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଶିବଙ୍କୁ ବାବା କହି ସମସ୍ତେ ମନେ ପକାଇଥା'ନ୍ତି । ଦ୍□ିତୀୟରେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାବା କୁହାଯାଏ । ସିଏ ପ୍ରଜାପିତା ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ସବୁ ପ୍ରଜାଙ୍କର ପିତା ହେଲେ ନା । ଗ୍ରେଟ୍-ଗ୍ରେଟ୍ ଗ୍ରାଣ୍ଡ ଫାଦର ମଧ୍ୟ (ଆଦିପିତା) ଅଟନ୍ତି । ଏହି ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ତ ବହୁତ କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯଥାର୍ଥ ରୀତିରେ ତାଙ୍କୁ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା କାହାର ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି? ତୁମେମାନେ କହୁଛ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ଶିବବାବା ଯାଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ ଇଏ ଶରୀରଧାରୀ ହେଲେ ନା । ସମସ୍ତେ ଈଶ୍□ରଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ଶରୀର ମିଳୁଛି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ବୋଲି କୁହାଯିବ । କିନ୍ତୁ ଦୁନିଆ ହିସାବରେ ପୋଷ୍ୟ ନୁହେଁ । କ'ଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ପୋଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି? ନାଁ, ତୁମକୁ (ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ) ପୋଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀ ହୋଇଛ । ଶିବବାବା ପୋଷ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସମସ୍ତ ଆତ୍ମା ଅନାଦି ଅବିନାଶୀ ଅଟନ୍ତି । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନିଜ-ନିଜର ଶରୀର ଓ ପାର୍ଟ ମିଳିଛି, ଯାହା ବଜାଇବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ଏହି ପାର୍ଟ ହିଁ ଅନାଦି ଅବିନାଶୀ ପରମ୍ପରାରୁ ଚାଲି ଆସୁଛି । ଏହାର ଆଦି ଅନ୍ତ କୁହାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ନିଜର ସାହୁକାରୀ ବା ବଡଲୋକିଆ ଢ଼ାଞ୍ଚା ବା ପଦ ପଦବୀ ଆଦିର ଅହଂକାର ତୁଟାଇ ଦେବାକୁ ହେବ । ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ଧନ ଦ୍□ାରା ନିଜକୁ ମାଲାମାଲ କରିବାକୁ ହେବ । ସେବାରେ କେବେ ହେଲେ ଥକିଯିବାର ନାହିଁ ।

(୨) ବାତାବରଣକୁ ଭଲ ରଖିବା ପାଇଁ ମୁଖରୁ ସର୍ବଦା ରତ୍ନ ବାହାର କରିବାକୁ ହେବ, କେବେ ହେଲେ ଦୁଃଖଦାୟକ ବଚନ ନ ବାହାରୁ ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ରଖିବାକୁ ହେବ । ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତମୁଖ ରହିବାକୁ ପଡିବ ।

ବରଦାନ**:-** ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବାତାବରଣ ଭିତରେ ମନ-ବୁଦ୍ଧିକୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ଏକାଗ୍ର କରିପାରୁଥିବା ସର୍ବଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ନିଜର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିଗୁଡିକୁ ପୈତୃକ ସମ୍ପତ୍ତି ରୂପରେ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯୋଗ କରିବାର ଶକ୍ତିର ଅର୍ଥ ହେଲା - ମନ ବୁଦ୍ଧିକୁ ଯେଉଁଠାରେ ଲଗାଇବାକୁ ଚାହିଁବ ସେଠାରେ ଲାଗିଯାଉଥିବ । ତେଣୁ ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ଭିତରେ ନିଜର ମନ-ବୁଦ୍ଧିକୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଏକାଗ୍ର କରିନିଅ । ପରିସ୍ଥିତି ହଲଚଲ୍ କରିବା ଭଳି ହୋଇଥିବ, ବାତାବରଣ ତମୋଗୁଣୀ ହୋଇଥିବ, ମାୟା ନିଜର କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବ ତଥାପି ମଧ୍ୟ ତୁମେ ସେକେଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ଏକାଗ୍ର ହୋଇଯାଅ - ଯଦି ଏହିଭଳି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ରହିବ ତେବେ କୁହାଯିବ ସର୍ବଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମା ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ବିଶ୍□ କଲ୍ୟାଣର ଦାୟିତ୍□ ଏବଂ ପବିତ୍ରତାର ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧିଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ଦୁଇମୁକୁଟଧାରୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***